

Arayış

— safdeha · 27 Ekim 2018

Karada, denizde, havada... Sağımda solumda! aradığım insan, eşya, mahluk değil... Aradığım güven, menfaat, zanaat değil... Kendimi arıyorum, nereye baksam onu göremiyorum. Aynalar bir şeyler gösteriyor ama sürekli değişiyorum. Ben nerdeyim, ben kimim, kendimi kendime sır yaptım ömrümce! Ses bile değişiyor, hastalıkla, asabiyetle, mutlulukla, acıyla... Ben hangi yerdeyim, beni çeken yerçekimini bile göremiyorum. Bastığım toprak bile suyla, esen yelle, yeşeren fidanla, mevsimlerle değişiyor. Nereye baksam, sürekli değişiyor. Kim yalan söylüyor, kim zamanla aldatıyor, kim yaşadığını iddia ediyor. Kim medeniyet diye tutturmuş, o medeniyeti bulan ve yaşatacak ben miyim, öyle olsa bile ben kendimi hala bulamıyorum.

İnsan kendini göremiyorsa, başkasının varlığını nasıl iddia edebilir ki? Dokunduğu, işittiği, gördüğü, yaptığını sandığı sanaldan öte bir şey değil, kendi bendenimde ki atom bombardımanı gibi... Kan tahlili yaptırırım, olmayan metal ismi yok, demir, çinko, magnezyum, kalsiyum... ve atomlar. bu kadar parçayı bir arada tutturmanın gücü nedir? Bu basınç ve koruyan güç nedir? Melekler mi? Benim göremediğim, işitemediğim, belki de dokunduğum benden ötede kalan daha neler var kim bilir... Ben görmediklerimin içinde kayboldum mu yoksa? Belki de aramam gereken ruh... onda atom falan yok, ölmüyorda... beden ona ayla, sırlanmış dünya hayalinde!

Birde o kadar çok zıtlık var ki, o zıtlar olmasa yaşadığımı sandığım hayatın içinde her an çıldırabilir, akıl denen görmediğim varlığı delirtebilirim. Acı varsa neden tatlı da var... Ya acı olmalıydı ya da tatlı...İşin en püf noktası da, hep mutlu hissetsek pazardan acı almak için dolaşacağız inatla...Acısız geçen her an, tatlıya düşman ediyor. Hem iyi rolleri oynamak için ısrar ediyoruz, hem de acı rolde yaşamı tatbik ediyoruz. Tatlıyı isteyen neden acıya mahkum olmak ister ki... Eğer ikisini de istiyorsak, ben kendimi nasıl bulabilirim. Ben bu dünyaya ait değilim, yokum demek en kısa çözüm mü yoksa? on yıl önce yaşadığım bir günün tamamını unuttuysam, hangi maziye masaya yatırabilirim, ben yaşadığımı ispat edebilirim ki... Hele kendime!

Bu kadar çok insanın yaşadığını iddia edip, ne yaşadığı sorulduğunda bilmem ki demesi ne acı değil mi? Cesedi terk edecek ruh, görmediğimiz ruh, özgürlüğüne kavuştuğunda, sorguyla karşılaşacak... Biz hatırlayıp bulamadığımız ben'i yaratanın videosunda an be an seyredeceğimiz elimize verilen kitap da...

Ne kadar az insan kendini bulup görebiliyor, ne yazık ki... Bunu okuyan sen, o şanslı olanlardan mısın, yoksa benim hislerimi yaşıyor musun, söyle hangisi?

Saffet Kuramaz